

Universitätsbibliothek Paderborn

Decisiones Practicæ Casuum Conscientiæ Selectorum In Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Pars Altera Decisionum Practicarum Casuum Conscientiæ Selectorum In
Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim
Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Leonardelli, Bonaventura

Augustæ Vindelicorum ; Græcii, 1739

Q. 3. Quid consulendum Furandro furi, & an hic teneatur se prodere ad
liberandum innocentem?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41144

præbere, qua posita Judex est causa illius mortis.

Ad hanc objectionem P. Molina *l. c.* illud inter utrumque assignat discrimen, quod manifestans crimen suum verum, non ponat causam suæ mortis; cum causa mortis, jam fuerit posita; licet esset occulta, nempe ipsum delictum commissum, quod mortem meretur, & Judicem movet ad proferendam sententiam; imponens verò sibi crimen falsum, nullam supponit causam positam, sed ipse causam fingit, & ponit, nempe delictum falsum, quod Judicem movet ad mortem inferendam.

12 Aliter, & melius respondet Lugo *l. c.* videlicet posse hominem desiderare, & procurare mortem, quam meritus est, dummodo id fiat apud eum, qui auctoritatem habet ad licitè occidendum; potest enim homo desiderare, & petere à DEO, ut ipsam occidat ob bonum finem; potest se Judici offerre, & suum delictum manifestare, ut ab ipso justè ac debitè puniatur &c. Tunc enim homo non se occidit auctoritate propria, sed procurat, ut id faciat ille, qui auctoritatem habet ad id licitè, & meritoriè faciendum, & licet det causam aliquam suæ mortis, non tamen disponit auctoritate propria de sua vita, sed movet ad id faciendum eum, qui propria auctoritate potest de ipsius vita disponere;

Unde patet, cur, quamvis liceat verum delictum Judici manifestare, non tamen liceat falsum confiteri; quia nimirum occisio innocentis ipsi Judici illicita est: adeoque qui procuraret, aut vellet, quod Judex innocentem occideret, Judicem deciperet, & jam non cooperaretur suæ morti apud eum, qui auctoritatem habet occidendi, sed apud eum, qui nullam auctoritatem habet in eo Casu; & consequenter absque auctoritate propria vel aliena poneret causam suæ occisionis. Secus est in altero casu. Posterior hæc sententia verior videtur; Prior tamen opposita satis probabilis est, quam etiam practicè probabilem pronunciat Lugo *l. c.*

Ad 3. Q. Illud in primis Furandro præstandum erit, ut, si restituenda pecunia furtiva infonti Turbiliano subvenire possit nullâ interpositâ morâ eam restituat; Confessarium verò rogare poterit, ut Judicem conveniat, furis nomen occultans, eumque de rei veritate, & innocentia Turbiliani informet, propositis, siquæ ex circumstantiis occurrunt aliis indiciis. Verùm cum Index facilè suspicari possit, redditionem pecuniæ non esse nomine Furandri, sed nomine Turbiliani hac via conantis se morti eripere, vel nomine consanguineorum, nec cogatur credere Confessario, utpote qui alterius verbis decipi,

cipi, ac falli potuit, parùm, vel nihil hæc omnia proderunt imò sæpè nec consultum erit, ut Confessarius id præster; præsertim cum nec preces sacerdotis, nec pecuniæ redditæ post Sententiam definitivam à Judice pronuntiatam vim habeant ad sententiam rescindendam, vel immutandam; siquidem non est penes Judicem sententiam à se latam, augere, minuere, mutare, aut revocare, nisi iniquitatem contineat manifestam, ex *cap. inter ceteras desent. & rejudicata*, vel propter errorem facti, aut publicam utilitatem esset irritanda: unde tutior, & efficacior via erit, ut si qui gratia, & auctoritate apud Principem valerent, hos pro vita innocentis ad Principem allegandos curaret, qui habita informatione sententiam revocare, mutare, & corrigere potest.

14 Cæterùm, etsi hæc omnia nihil sint profectura ad innocentem liberandum, non tamen teneri furem occultum se ipsum prodere, ut innocentem morti eripiat, docet communis DD. cum Soto in *4. l. de J. & J. q. 6. a. 3.* Navar. in *summ. cap. 15. n. 17.* Em. Sà. v. *infamare*, Cordub. Comit.

Ratio est. 1. Quia nulla lex in eam necessitatem ipsum compellit, ut ait Sotus *l. c. D. de rest. §. quid autem &c.* ubi si crimen, inquit, commisisti, ob quod ille falsò condemnatus est: si tu illi non imposuisti, nihil tua refert: ob idque nulla lex te ipsum tunc prodere cogit.

2. Quia communis natura horret, ut quis aut mortem ipse sibi consciscat, aut salutem suam in extremum capitis discrimen adducat. Nec alia ratio suadet, ut fur, qui tali innocenti injuriosus non fuit, nec ullis Judicum suffragiis condemnatus est, cujus crimen est plenè occultum, se, suumque delictum prodatur, & capitale supplicium subeat; reus enim, dum ejus crimen est occultum, cum illud cælat, utitur jure suo.

Conf. si teneretur se prodere, tunc ratione damni, quod incurrit Turbilianus innocens: sed ratione hujus non teneretur, quia talis damni, & detrimenti fuit causa duntaxat remota, & per accidens, non verò causa propinqua, aut per se; qualem tamen esse oportet, ut obligationem inducat.

